

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **V. F.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 29. 6. 2021, č. j. 58 A 14/2021 – 14,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 29. 6. 2021, č. j. 58 A 14/2021 – 14. Tímto usnesením krajský soud pro opožděnost odmítl žalobu, kterou se stěžovatel domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2021, č. j. KUUK/035818/2021/Vod.

[2] Při podání kasační stížnosti nebyl zaplacen soudní poplatek za řízení a stěžovatel nedoložil ani plnou moc udělenou advokátovi, ani doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání, ani pověření pro svého zaměstnance včetně dokladu o jeho vysokoškolském právnickém vzdělání. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval usnesením ze dne 4. 8. 2021, č. j. 7 As 229/2021 – 5, ke splnění poplatkové povinnosti a k doložení splnění podmínky řízení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Ke splnění těchto povinností mu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení a poučil ho o následcích nezaplacení poplatku ve stanovené lhůtě, resp. nedoložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. ve stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 9. 8. 2021. Stěžovatel však soudní poplatek nezaplatil a nedoložil ani splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

[3] V reakci na uvedené usnesení zaslal stěžovatel krajskému soudu podání ze dne 23. 8. 2021, které následně krajský soud postoupil Nejvyššímu správnímu soudu. Obsahem tohoto podání je zejména tvrzení stěžovatele, že kasační stížnost nepodal, toliko požadoval

po krajském soudu, aby zohlednil, že došlo ze strany stěžovatele k neúmyslnému zmeškání lhůty pro podání žaloby, a tuto žalobu věcně projednal.

[4] K tomuto podání považuje Nejvyšší správní soud za vhodné uvést, že krajský soud zcela správně posoudil podání stěžovatele ze dne 20. 7. 2021 podle jeho obsahu jako kasační stížnost, neboť stěžovatel se tímto podáním výslovně domáhal zrušení usnesení krajského soudu ze dne 29. 6. 2021, č. j. 58 A 14/2021 – 14. Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.). Napadnout usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby a domáhat se jeho zrušení je proto možné pouze kasační stížností, o čemž byl ostatně stěžovatel krajským soudem výslovně poučen.

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[6] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

[7] Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, bylo pondělí 9. 8. 2021, bylo posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku úterý 24. 8. 2021.

[8] Jelikož stěžovatel soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[9] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením ze dne 4. 8. 2021, č. j. 7 As 229/2021 – 5, rovněž vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016 – 29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016 – 35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016 – 70).

[10] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. září 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu